

Ændringer

Vejledningen om naturbeskyttelsesloven

Skov- og Naturstyrelsen udgav i 1993 Vejledning om naturbeskyttelsesloven. Vejledningen indeholder en redegørelse for loven, og hvorledes den efter Miljø- og Energiministeriets opfattelse skal fortolkes og administreres på baggrund af forarbejderne til lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse og hidtidig praksis.

Imidlertid er naturbeskyttelsesloven siden dens ikrafttræden den 1. juli 1992 ændret flere gange. Den foreliggende vejledning afspejler ikke disse ændringer. Oplysninger om lovændringerne kan bl.a. findes i Karnovs noter til naturbeskyttelsesloven.

Skov- og Naturstyrelsen har i 2000 udgivet Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone.

Vejledningen omhandler de ændrede regler om strandbeskyttelses- og klitfredningszone, som er en følge af lov nr. 439 af 1. juni 1994 og lov nr. 282 af 12. maj 1999. Se nedenfor om disse lovændringer.

Følgende lovændringer er gennemført efter udgivelsen af vejledningen:

Med lov nr. 269 af 6. maj 1993 om jagt- og vildtforvaltning blev naturbeskyttelseslovens § 30, stk. 1 og 2, ændret. § 30 vedrører beskyttelse af plante- og dyrearter. Ændringen bemyndiger miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om udtagning af prøver af individer af bestemte vilde dyrearter. Ændringen præciserer endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om, at autorisation til at udnytte vilde dyre- og plantearter erhvervsmæssigt, kan nægtes eller tilbagekaldes. Loven trådte i kraft den 1. april 1994.

Med lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne) blev naturbeskyttelseslovens klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie, jf. §§ 8 og 15, udvidet fra 100 m til 300 m. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, opretholdes beskyttelseslinien på 100 m. Ændringen har til formål at forbedre beskyttelsen af de danske kyster.

På en række kyster skal linjen på grund af bebyggelse og anden intensiv anvendelse af kystarealerne forløbe nærmere kysten end 300 m. Med henblik på en præcis fastlæggelse af linjen på de enkelte ejendomme skal den ved loven nedsatte Strandbeskyttelseskommission gennemgå alle landets kyster og på den baggrund afgive en indstilling til miljø- og energiministeren om linjens forløb. Miljø- og energiministeren sætter de nye beskyttelseslinier i kraft på de enkelte ejendomme.

Ved lov nr. 282 af 12. maj 1999 (ændring af lov om naturbeskyttelse og af lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse) er bestemmelsen om de nye beskyttelsesliniers ikrafttrædelse ændret, således at miljø- og energiministeren nu kan sætte de nye beskyttelseslinier i kraft amtsvis (dvs. ikke i hele landet på én gang) i takt med kommissionens gennemgang. Loven indeholder endvidere en ændring i bestemmelserne om, hvordan de nye beskyttelseslinier skal fastlægges i byzone.

Med lov nr. 19 af 13. januar 1997 om ændring af lov om naturbeskyttelse og lov om råstoffer (Ændring af klageregler) blev §§ 78 ændret, § 81, stk. 1, tilføjet og § 83, stk. 2, og § 85 ophævet. Ændringerne medfører, at Naturklagenævnet er eneste klageinstans i fredningssager og afgørelser truffet af de amtskommunale myndigheder. Naturklagenævnet er endvidere klageinstans for en række afgørelser, der efter loven træffes af ministeren. Endelig bemyndiges Naturklagenævnets formand til på nævnets vegne at træffe afgørelser i visse klager efter loven. Loven trådte i kraft den 1. juli 1997.

Med lov nr. 478 af 1. juli 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse, lov om vandløb og lov om planlægning (vedr. bl.a. genopretning af vådområder i overensstemmelse med aftalen om Vandmiljøplan II) blev § 2 ændret og § 60a tilføjet. Ændringen af § 2 præciserer, at lovens beføjelser tillige kan anvendes med det sigte at genoprette vådområder, som skal medvirke til at forbedre vandmiljøet. § 60a giver miljø- og energiministeren hjemmel til at bemyndige amtsrådene til at udøve visse af de beføjelser, der er tillagt ministeren i lovens kapitel om naturforvaltning, når sigtet er at genoprette vådområder, som skal medvirke til at forbedre vandmiljøet. Loven trådte i kraft den 15. juli 1998.

Med § 9 i lov nr. 447 af 31. maj 2000 om ændring af visse miljølove (Implementering af Århuskonventionen m.v.) blev § 60 b tilføjet. Bestemmelsen lovfæster offentlighedens inddragelse ved store naturforvaltningsprojekter. Endvidere blev § 86 ændret, idet kredsen af klageberettigede landsdækkende organisationer og foreninger blev udvidet. Loven trådte i kraft den 15. september 2000.

Følgende landsdækkende bekendtgørelser er udstedt efter udgivelsen af Vejledning om naturbeskyttelsesloven i 1993:

Bekendtgørelse nr. 572 af 25. juni 1992 om beskyttede naturtyper og sten- og jorddiger m.v. som ændret ved bekendtgørelse nr. 1065 af 5. december 1996 (udsætning af fisk).

Bekendtgørelse nr. 361 af 4. juni 1993 om undtagelse af de ferske enge, som efter Tøndermarskloven er udlagt i omdrift, fra den generelle beskyttelse i naturbeskyttelseslovens § 3.

Bekendtgørelse nr. 611 af 4. juli 1994 om regulering af sejlads med vandscootere m.v.

Bekendtgørelse nr. 226 af 3. april 1995 om ikrafttræden af kapitel 4 og ophævelse af kapitel 3 i ovennævnte bekendtgørelse.

Bekendtgørelse nr. 661 af 13. august 1997 om klitfredning.

Bekendtgørelse nr. 720 af 7. september 1997 om forretningsorden for fredningsnævnet.

Bekendtgørelse nr. 721 af 7. september 1997 om forretningsorden for Naturklagenævnet.

Bekendtgørelse nr. 782 af 1. november 1998 om afgrænsning og administration af internationale beskyttelsesområder (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder).

Bekendtgørelse nr. 966 af 16. december 1998 om kriterier for tildeling af økonomiske midler til genopretning af vådområder.

Bekendtgørelse nr. 967 af 16. december 1998 om amtsrådenes beføjelser ved genopretning af vådområder.

Bekendtgørelse nr. 569 af 25. juni 1999 om retningslinjer for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjens forløb. - Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. august 1999 og erstatter bekendtgørelse nr. 800 af 5. oktober 1995. Ændringen er en følge af den ved lov nr. 282 af 12. maj 1999 om ændring af lov om naturbeskyttelse og af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse fastsatte bestemmelse i § 2, nr. 1 (§ 8, stk. 4) og § 2 nr.2 (§ 15, stk. 3), om fastlæggelsen af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinje i byzone.

Bekendtgørelse nr. 676 af 23. august 1999 om opsætning af mindre oplysningsskilte samt reklamer på idrætsanlæg mv. i det åbne land. Bekendtgørelsen erstatter nr. 573 af 25. juni 1992 og indeholder en ændring af de gældende regler i § 2, stk. 2, om krav til udformning af mindre oplysningsskilte, samt en ny bestemmelse (§ 4) om opsætning af reklamer på golfbaner. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. september 1999.

Som opfølgning af lov nr. 447 af 31. maj 2000 om ændring af visse miljølove (Implementering af Århuskonventionen m.v.) er udstedt følgende bekendtgørelser, hvori reglerne om underretning af klageberettigede er ændrede:

Bekendtgørelse nr. 838 af 4. september 2000 om ændring af bekendtgørelse om beskyttede naturtyper og sten- og jorddiger m.v.

Bekendtgørelse nr. 839 af 4. september 2000 om ændring af bekendtgørelse om bygge- og beskyttelseslinier

Bekendtgørelse nr. 840 af 4. september 2000 om opsætning af mindre oplysningsskilte samt reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land

Bekendtgørelse nr. 842 af 4. september 2000 om offentlighedens adgang til at færdes og opholde sig i naturen

Bekendtgørelse nr. 837 af 4. september 2000 om pleje af fredede arealer og fortidsminder samt om tilsyn.

De nævnte bekendtgørelser trådte i kraft den 16. september 2000.

Samme dato trådte

Bekendtgørelse nr. 836 af 4. september 2000 om offentlighedens inddragelse ved store naturforvaltningsprojekter i kraft.